

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia

Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

**ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ**

Kingdom of Cambodia

Nation Religion King

Royaume du Cambodge

Nation Religion Roi

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

Trial Chamber

Chambre de première instance

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩ កញ្ញា ២០០៧/អវតក/អជសដ

Case File/Dossier No. 002/19-09-2007-ECCC/TC

ចំពោះមុខ:

ចៅក្រម និង ឧក្រិដ្ឋ ជាប្រធាន

ចៅក្រម Silvia CARTWRIGHT

ចៅក្រម យ៉ា សុខន

ចៅក្រម Jean-Marc LAVERGNE

ចៅក្រម យូ ឧត្តរា

កាលបរិច្ឆេទ:

ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១២

ភាសាដើម:

ខ្មែរ/អង់គ្លេស/បារាំង

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ:

សាធារណៈ

ឯកសារដើម

ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/date de reception):

..... 23 / 11 / 2012

ម៉ោង (Time/Heure) : ០៥ : ០០

មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង / Case File Officer/L'agent chargé

du dossier: ANN RANA

សេចក្តីសម្រេចលើសំណើអនុលោមតាមវិធាន ៣៥ ដែលសុំឱ្យមានចំណាត់ការជាបន្ទាន់

ចំពោះរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស ហោ ណាំហុច (ឯកសារ E219)

សហព្រះរាជអាជ្ញា

ជា លាង

Andrew CAYLEY

ជនជាប់ចោទ

នួន ជា

អៀង សារី

ខៀវ សំផន

សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

ពេជ អង្គ

Elisabeth SIMONNEAU FORT

មេធាវីជនជាប់ចោទ

ស៊ុន អរុណ

Michiel PESTMAN

Victor KOPPE

អាង ឧត្តម

Michael G. KARNAVAS

គង់ សំអុន

Arthur VERCKEN

Jacques VERGÈS

Anta GUISSÉ

១. សេចក្តីផ្តើម

១. នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានទទួលសំណើមួយ អនុលោមតាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលបានដាក់ដោយមេធាវីអន្តរជាតិការពារក្តី នួន ជា ដោយបានស្នើសុំឱ្យមានចំណាត់ការជាបន្ទាន់ ប្រឆាំងនឹងរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសលោក ហោ ណាំហុង ចំពោះសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយបែបចោទប្រកាន់ ដែលគាត់បានធ្វើចំពោះមុខអ្នកសារព័ត៌មាន^១។ មេធាវីអន្តរជាតិការពារក្តី នួន ជា បានដាក់សេចក្តីបន្ថែមខ្លីដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងសំណើនេះ នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ ហើយសហព្រះរាជអាជ្ញាបានឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើ និង សេចក្តីបន្ថែមខ្លីរបស់នួន ជា នៅថ្ងៃទី ២៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២^២។ នៅថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល (“អ.ជ.ត.ក”) បានចេញសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់មេធាវីអន្តរជាតិការពារក្តី នួន ជា ដែលជំទាស់ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចលើកទី១ របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងអនុលោមតាមវិធាន ៣៥ ពាក់ព័ន្ធនឹងសេចក្តីផ្តើមការណ៍របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីហ៊ុន សែន ដោយបកស្រាយវិសាលភាពនៃវិធាននេះ^៣។

២. សេចក្តីអត្ថាធិប្បាយ

២. សេចក្តីអត្ថាធិប្បាយ នៅក្នុងសារព័ត៌មានជាភាសាអង់គ្លេស និងភាសាខ្មែរមានដូចតទៅ៖

**មតិដ៏ខ្លីរបស់ឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី ហោ ណាំហុង
រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ**

វាជារឿងអកុសលណាស់ថា អ្នកដែលបន្តការការពារកេរដំណែលរបបខ្មែរក្រហម មិនចំ

^១ សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា អនុលោមតាមវិធាន ៣៥ សុំឱ្យមានចំណាត់ការជាបន្ទាន់ប្រឆាំងនឹងរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសលោក ហោ ណាំហុង, ឯកសារលេខ E219, ថ្ងៃទី ១៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ (“សំណើរបស់ នួន ជា”)។

^២ សេចក្តីបន្ថែមខ្លីរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា ចំពោះសំណើសុំឱ្យមានចំណាត់ការជាបន្ទាន់ប្រឆាំងនឹងរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសលោក ហោ ណាំហុង, ឯកសារលេខ E219/1, ថ្ងៃទី ២៤ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ (“សេចក្តីបន្ថែមខ្លីរបស់ នួន ជា”); ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹង សំណើសុំឱ្យមានចំណាត់ការជាបន្ទាន់ប្រឆាំងនឹងរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស លោក ហោ ណាំហុង”, ឯកសារលេខ E219/2, ថ្ងៃទី ២៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ (“ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”)។

^៣ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ នួន ជា ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង លើសំណើសុំឱ្យចាត់វិធានជាបន្ទាន់ តាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង, ឯកសារលេខ E176/2/1/4, ថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១២ (“សេចក្តីសម្រេចតាមវិធាន ៣៥ របស់ អ.ជ.ត.ក”); សូមមើលផងដែរ សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំឱ្យចាត់វិធានការជាបន្ទាន់អនុលោមតាមវិធាន ៣៥ (ឯកសារលេខ E189), ឯកសារលេខ E189/3 ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១២។

បង្វែរការយកចិត្តទុកដាក់ចេញពីកេរមរតករបស់ខ្មែរក្រហម ក្នុងផលប្រយោជន៍នៃការ
 ការពាររបស់គេ ដោយបង្វែរទិសពីការយកចិត្តទុកដាក់លើរឿងរបស់គេ ដោយបង្ក
 ហេតុឱ្យមានការយល់ច្រឡំមកលើឥស្សរជនសាធារណៈដូចជាបង្កំ។ ខ្ញុំចង់និយាយយ៉ាង
 ខ្លីពីប្រវត្តិរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីជម្រះឱ្យអស់នូវការខ្វែងគំនិតទាំងនេះ។ របបខ្មែរក្រហម គឺ
 ជារឿងសោកនាដកម្មមួយ ដែលនៅតែដក់ជាប់ក្នុងអារម្មណ៍ប្រជាជនកម្ពុជាហូតដល់
 សព្វថ្ងៃ។ ក្នុងនាមជាអ្នកទោសនៅជំរប់រំបឹងត្របែក ដែលនៅទីនោះ ខ្ញុំបានបាត់បង់ប្អូន
 ស្រីពីរនាក់ ព្រមទាំងស្វាមីនិងកូនរបស់គេ និងក្មួយស្រីម្នាក់ ក៏ដូចជាសហសេរីកជាច្រើន
 ខ្ញុំគ្មានអ្វីក្រៅពីការសោកសៅ និងការរំលែកទុក្ខលំបាករបស់ជនរងគ្រោះ និងក្រុមគ្រួសារ
 គេ។ សូម្បីតែមកដល់សព្វថ្ងៃនេះក្តី ក៏ប្រជាជនកម្ពុជានៅតែបន្តរងទុក្ខដោយសារ
 ឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់របបខ្មែរក្រហម។ ពួកខ្មែរក្រហមមិនត្រឹមតែបានបំផ្លាញប្រជាជនខ្មែរ
 អស់មួយជំនាន់នោះទេ តែក៏បានបំផ្លិចបំផ្លាញស្ទើរតែទាំងអស់ផងដែរនូវអរិយធម៌ខ្មែរ
 ដែលមកដល់ពេលនេះយើងកំពុងបន្តស្តារឡើងវិញ។ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការ
 កម្ពុជា គឺជាតុលាការច្បាប់ មិនមែនជាវេទិកានយោបាយនោះទេ។ ខ្ញុំជឿជាក់ថា ការ
 ប៉ុនប៉ងធ្វើនយោបាយភាវូបនីយកម្មតុលាការនេះ ឬការបង្កឱ្យមានការខ្វែងគំនិតគ្នា គឺជា
 ទង្វើមិនសមស្របទេ។

ការសង្ឃឹមដ៏ធំធេងរបស់ខ្ញុំ គឺថានៅថ្ងៃណាមួយនឹងរកឃើញនូវយុត្តិធម៌ និងកេរដំណែល
 របស់ខ្មែរក្រហម ដែលនឹងត្រូវបោះចោលទៅក្នុងធុងសំរាមប្រវត្តិសាស្ត្រ ដោយលែង
 មានអ្នកការពារ ឬការខ្វែងគំនិតគ្នាទៀត។

៣. សារធានា

- ៣. មេធាវីអន្តរជាតិនៃក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា ចោទប្រកាន់ថា សេចក្តីអត្ថាធិប្បាយដែលបានធ្វើ
 ឡើងដោយលោក ហោ ណាំហុង រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសកម្ពុជា នៅក្នុងសារព័ត៌មានកម្ពុជា “ត្រូវបាន
 គេយល់ឃើញថា ជាការប៉ុនប៉ងមួយដើម្បីមានឥទ្ធិពលទៅលើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង សាក្សី
 ដែលនឹងផ្តល់សក្ខីកម្មជាបន្តបន្ទាប់ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី ព្រមទាំងមហាជនទូទៅ បង្កើតបានជា

“លោក ហោ ណាំហុង ឆ្លើយតបទៅនឹងការអះអាងពីបឹងត្របែក” (‘Hor Namhong Addresses Boeng Trabek Claims’),
 សារព័ត៌មាន *The Cambodia Daily*, ចេញផ្សាយថ្ងៃទី ៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ (“លោក ហោ ណាំហុង ឆ្លើយតបទៅនឹងការ
 អះអាង”); “កេរដំណែលខ្មែរក្រហម, ហោ ណាំហុង៖ ការធ្វើនយោបាយភាវូបនីយកម្មតុលាការគឺជាទង្វើមិនសមស្រប”, កា
 សែតកោះសន្តិភាព, ចេញផ្សាយថ្ងៃទី ៤-៥ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២; សំណើរបស់ នួន ជា, កថាខណ្ឌ ២។

ការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់ អ.វ.ត.ក”^៥។ មេធាវីការពារក្តីអះអាងថា សេចក្តីផ្តើមការណ៍នេះត្រូវបានចេញដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសក្ខីកម្មជាសាធារណៈរបស់សាក្សី រ៉ូ ជាមុន ហៅ ភី ភួន ដែលបានធ្វើឡើងកាលពីថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ថា នៅចុងបញ្ចប់នៃរបប កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ (“DK”) លោក ហោ ណាំហុង គ្រប់គ្រងជំរំអប់រំបឹងត្របែក”^៦។

៤. នៅក្នុងសេចក្តីបន្ថែមខ្លីរបស់ខ្លួន មេធាវីអន្តរជាតិនៃក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា បានធ្វើការសន្និដ្ឋានថា សេចក្តីផ្តើមការណ៍សារព័ត៌មានចុងក្រោយនេះគឺសំដៅដល់សាក្សី ភី ភួន ដែលក្នុងនោះគាត់បានអះអាងថាបានចោទឆ្លើយដាក់ដោយភាន់ច្រឡំដល់លោក ហោ ណាំហុង ក្នុងពេលផ្តល់សក្ខីកម្ម ថា “វាទំនងថាសាក្សី ភី ភួន បានបដិសេធជាសាធារណៈនូវសក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ... ពីព្រោះតែសម្ភាសន៍រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស តាមរយៈការចេញផ្សាយសេចក្តីផ្តើមការណ៍”^៧។ ហេតុនេះ មេធាវីអន្តរជាតិសន្និដ្ឋានថា លោក ហោ ណាំហុង “ពិតជាបាន ‘កំរាមកំហែងបំភិតបំភ័យ[...] ឬបើមិនដូច្នោះទេ ជ្រៀតជ្រែកសាក្សី [...] ដែល[...] បាន [...] ផ្តល់សក្ខីកម្មនៅចំពោះ [...] អង្គជំនុំជម្រះ”^៨។ មេធាវីអន្តរជាតិនៃក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា បានលើកឡើងបន្ថែមទៀតថា ផលប៉ះពាល់ពីសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយដែលបានធ្វើឡើងដោយលោក ហោ ណាំហុងនោះមានកាន់តែខ្លាំងឡើងដោយសារ តួនាទី “មិនអាចប៉ះពាល់បាន” របស់គាត់ក្នុងនាមជារដ្ឋមន្ត្រីមួយរូបនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា, ទំនាក់ទំនងរបស់គាត់តាមការចោទប្រកាន់ជាមួយនឹងបញ្ហានានាក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១, ការបដិសេធរបស់គាត់មិនព្រមមកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅចំពោះមុខអ.វ.ត.ក នៅពេលដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានកោះហៅ និងប្រវត្តិតាមការចោទប្រកាន់ទាក់ទងនឹង “ការប៉ុនប៉ងដោយកំរាម ដើម្បីបំបិទមាត់អ្នកណាដែលបាននិយាយជាសាធារណៈទាក់ទងនឹងអតីតកាលរបស់គាត់ក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ”^៩។

៥. ហេតុនេះ មេធាវីអន្តរជាតិនៃក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា ស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះទទួលស្គាល់ថា សេចក្តីអត្ថាធិប្បាយរបស់លោក ហោ ណាំហុង គឺជាការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់

^៥ សំណើរបស់ នួន ជា, កថាខណ្ឌ ១។

^៦ សំណើរបស់ នួន ជា, កថាខណ្ឌ ៣ (ដោយដកស្រង់ពី សេចក្តីព្រាងប្រតិចារិកនៃសវនាការ, ថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២, ទំព័រ ៦៣ (ភាសាអង់គ្លេស)។

^៧ សេចក្តីបន្ថែមខ្លីរបស់ នួន ជា, កថាខណ្ឌ ៤ (តួសបញ្ជាក់បន្ថែមក្នុងសំណើដើម)។

^៨ សេចក្តីបន្ថែមខ្លីរបស់ នួន ជា, កថាខណ្ឌ ៤។

^៩ សំណើរបស់ នួន ជា, កថាខណ្ឌ ១៣-១៤។

អង្គជំនុំជម្រះនៅ អ.វ.ត.ក, ស្នើឱ្យចេញការស្តីបន្ទោសជាសាធារណៈមួយ ព្រមានគាត់មិនឱ្យ បញ្ចេញមតិបន្ថែមទៀតដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា និង “ធ្វើការស៊ើបអង្កេតបន្ថែមដើម្បីស្វែង រកថា តើមានមូលហេតុគ្រប់គ្រាន់” សម្រាប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីប្រឆាំងនឹងរូបគាត់ដែរ ឬយ៉ាងណា^{៩០}។

៦. ក្នុងការឆ្លើយតបវិញ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានជំទាស់ទៅនឹងសំណួរក្នុងសំណើ និងសេចក្តីបន្ថែម ខ្លីរបស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា ដោយសំអាងលើមូលដ្ឋានថា មេធាវីអន្តរជាតិនៃក្រុមមេធាវី ការពារក្តី នួន ជា ខកខានមិនបានបង្ហាញភស្តុតាងចំពោះអំណះអំណាងពីការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុង កិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ តាមវិធាន ៣៥។ គោលបំណងនៃវិធាននេះគឺដើម្បីធានាថា ការ អនុវត្តយុត្តាធិការរបស់អង្គជំនុំជម្រះមិនត្រូវបានរារាំង ហើយថា មុខងារយុត្តិធម៌ជាមូលដ្ឋានរបស់ អង្គជំនុំជម្រះត្រូវបានការពារ។ ដើម្បីបញ្ចៀសការបំពានដល់វិធាននេះ ដើម្បីធានាថាវិធាននេះ ផ្ដោតទៅលើបញ្ហានានាដែលស្ថិតក្នុងដែនសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន និងដើម្បីការពារសេរីភាពក្នុងការ បញ្ចេញមតិ ដែលជាលក្ខខណ្ឌកំណត់អប្បបរមាសម្រាប់ធ្វើការស៊ើបអង្កេតគឺជា “ជំនឿមាន ហេតុផល” មួយដែលត្រូវធ្វើ នៅពេលដែលអាចកើតមានការគំរាមកំហែងដល់កិច្ចការរដ្ឋបាល របស់អង្គជំនុំជម្រះ។ ផ្ទុយទៅវិញ នៅពេលដែលវិធានការបន្ទាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងពិរុទ្ធភាពរបស់បុគ្គល ណាម្នាក់ ដូចដែលបានដោះស្រាយក្នុងករណីនេះនោះ គេត្រូវបង្ហាញថា បទល្មើសសកម្ម ឬអកម្ម ដែលសំដៅដល់ការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះនោះ ត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយចេតនាពិតប្រាកដ^{៩១}។

៧. សហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើងថា ការពិនិត្យទៅលើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដែលបានធ្វើឡើងដោយ លោក ហេក ណាំហុង ពុំមានមូលដ្ឋានបង្ហាញពីការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គ ជំនុំជម្រះ ឬពុំមានជំនឿមានហេតុផលថា ប្រការនេះអាចកើតឡើងនោះទេ។ អត្ថបទនៃសេចក្តី ថ្លែងការណ៍នោះពុំមានការគំរាមកំហែង បំភិតបំភ័យ ហើយថែមទាំងអះអាងបញ្ជាក់ថា អ.វ.ត.ក “គឺជាតុលាការច្បាប់ មិនមែនជាវេទិកាសយោបាយនោះទេ”^{៩២}។ ខុសពីសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដែលស្ថិត ក្រោមការសម្រេចសេចក្តីពីមុនតាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង គឺថា សេចក្តីថ្លែងការណ៍

^{៩០} សំណើរបស់ នួន ជា, កថាខណ្ឌ ២៣; សេចក្តីបន្ថែមខ្លីរបស់ នួន ជា, កថាខណ្ឌ ៧។

^{៩១} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា, កថាខណ្ឌ ៧-៩។

^{៩២} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា, កថាខណ្ឌ ១៣។

ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ធ្វើឡើងដោយលោក ហោ ណាំហុង មិនបានយោងទៅដល់ជនជាប់ចោទណាម្នាក់ទេ និងក៏ពុំបានបញ្ចេញមតិលើពិរុទ្ធភាពរបស់បុគ្គលណាម្នាក់ ចំពោះបទឧក្រិដ្ឋណាមួយដែរ។ សេចក្តីអត្ថាធិប្បាយនោះក៏មិនបាននិយាយយោងទៅដល់ “បញ្ហានានាទាក់ទងអង្គហេតុដែលជាបញ្ហាដែលកំពុងតែស្ថិតនៅក្នុងការពិនិត្យរបស់តុលាការ (sub judice)”^{១៣}។ ការកំណត់ជាបទចោទនូវសេចក្តីផ្តើមការណ៍នេះគឺជា “ការចម្លើយដោយត្រង់ៗឥតលាក់លៀម និងដែលមិនអាចអនុគ្រោះឱ្យបាន ក្នុងការបញ្ចុះបញ្ចូលចៅក្រមនានានៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អំពីការសម្រេចទាក់ទងនឹងការកំណត់អង្គហេតុនៃសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយដែលធ្វើឡើងក្រៅច្បាប់របស់លោក ហោ ណាំហុង” ពុំមានមូលដ្ឋានគាំទ្រដោយអត្ថបទនៃសេចក្តីផ្តើមការណ៍នេះ ឬតាមវិធីណាផ្សេងឡើយ ហើយមេធាវីអន្តរជាតិការពារក្តី នួន ជា ក៏មិនបានបង្ហាញថា សេចក្តីផ្តើមការណ៍នេះ “ពិតជាមានផលប៉ះពាល់ ទោះបីមិនមានបំណងជាក់លាក់ក៏ដោយ” ដើម្បីបង្អាក់ដល់ការព្យាយាមរបស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា ក្នុងការបន្តធ្វើការសួរដេញដោលមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងលោក ហោ ណាំហុង ជាសារណាដែលពុំមានសំអាងហេតុគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងកំណត់ហេតុសវនាការ^{១៤}។ ហេតុនេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានស្នើសុំអង្គជំនុំជម្រះបដិសេធសំណើ និងសេចក្តីបន្ថែមខ្លីរបស់ នួន ជា ទាំងមូល។

៤. ច្បាប់ជាធរមាន

៨. នាពេលថ្មីៗនេះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានបង្ហាញដល់ភាគីថា មានទង្វើពីរប្រភេទដែលត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងសញ្ញាណនៃការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ តាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង^{១៥}។ ប្រភេទទី១ រួមមានបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌដែលត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មនានាយោងតាមក្រមព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា។ សម្រាប់បទល្មើសប្រភេទនេះ ក្រមព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជាកំពុងគ្រប់គ្រងទៅលើបញ្ហានានាដូចជា ទម្រង់នៃការទទួលខុសត្រូវ និងធាតុផ្សំបទល្មើស^{១៦}។

^{១៣} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា, កថាខណ្ឌ ១៤-១៦។

^{១៤} ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា, កថាខណ្ឌ ១៧-១៨ (ដោយបានកត់សម្គាល់បន្ថែមថា មេធាវីការពារក្តី នួន ជា “មិនប្រឹងដាក់បញ្ចូលក្នុងសំណើសុំកាលពីមុនរបស់ខ្លួន ដែលការចម្លើយដោយត្រង់ៗឥតលាក់លៀមរបស់ខ្លួនបានបរាជ័យក្នុងការបង្ខំឱ្យលោក ហោ ណាំហុង មកផ្តល់សក្ខីកម្ម” និងបានយោងទៅដល់ផ្នែកនានានៃប្រតិចារិកសវនាការ ដែលមេធាវីការពារក្តី នួន ជា បានសួរសាក្សីពាក់ព័ន្ធនឹងតួនាទីរបស់លោក ហោ ណាំហុង (អត្ថបទដកស្រង់ត្រូវបានលុបចោល))។

^{១៥} សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ នួន ជា ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង លើសំណើសុំឱ្យចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ តាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង, ឯកសារលេខ E176/2/1/4, ថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១២ (សេចក្តីសម្រេចតាមវិធាន ៣៥ របស់ អ.ជ.ត.ក), កថាខណ្ឌ ៣២-៣៣។

^{១៦} សេចក្តីសម្រេចតាមវិធាន ៣៥ របស់ អ.ជ.ត.ក, កថាខណ្ឌ ៣២។

៩. ប្រភេទទី២ រួមមានសកម្មភាពតាមបែបរដ្ឋបាល ដែលធ្វើឱ្យអន្តរាយដល់ធម្មនុបភាពរបស់ តុលាការ និងដែលទាក់ទិននឹងការប្រព្រឹត្តិដែលតុលាការអន្តរជាតិដទៃទៀតបានប្រកាសយកមក អនុវត្តជាផ្លូវការ^{១៧}។ ចំពោះប្រការនេះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានសន្និដ្ឋានថា “លក្ខខណ្ឌធាតុ ផ្សំអត្តនាមីតជាក់លាក់តាមការបកស្រាយរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការ ICTY ចំពោះការប្រមាថតុលាការដែលជាបទព្រហ្មទណ្ឌ មានលក្ខណៈតឹងរឹងខ្លាំងពេកសម្រាប់បទល្មើស ផ្នែករដ្ឋបាល។ ជាការគ្រប់គ្រាន់ហើយក្នុងការបង្ហាញថា ការប្រព្រឹត្តិដែលជាការរំលោភបំពាន ត្រូវ បានធ្វើដោយមានចេតនា មិនមែនដោយចៃដន្យទេ”^{១៨}។ វិធានការឆ្លើយតបតាមផ្លូវតុលាការចំពោះ បទមិនមែនព្រហ្មទណ្ឌត្រូវតែជាការចាំបាច់ និងមានសមាមាត្រទៅនឹងការប្រព្រឹត្តិនោះ និងអាច រួមមានជា “ការព្រមានស្តីបន្ទោស ការជូនដំណឹងដល់អង្គភាពដាក់វិន័យ [...] ការបោះពុម្ពផ្សាយ លទ្ធផលនៃដំណើរការនីតិវិធីនៅក្នុងសាតិវិធីមាន ឬការផាកពិន័យរដ្ឋបាលដោយមានកម្រិត”^{១៩}។
១០. បើតាមពាក្យពេចន៍នៃវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង អ.វ.ត.ក អាចដាក់ទណ្ឌកម្ម ឬ បញ្ជូនទៅ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ប្រសិនបើជនណាម្នាក់ជ្រៀតជ្រែក “ដោយចេតនាពិតប្រាកដ” ក្នុងកិច្ចការ រដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ^{២០}។ អង្គជំនុំជម្រះពិចារណាលើការបញ្ជាក់ថា ពាក្យពេចន៍នៃវិធាននេះគឺតម្រូវ ឱ្យមានការប្រព្រឹត្តដោយចេតនា ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រព្រឹត្តទាំងអស់ដែលអាចអនុវត្តទណ្ឌកម្មបាន រួម ទាំងការប្រព្រឹត្តដែលមានរៀបរាប់នៅក្នុងបញ្ជីនៃអំពើនានាដែលត្រូវបានហាមឃាត់ដោយវិធាន ៣៥(១)។ វិធាន ៣៥(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងបានបង្កើតជាបទដ្ឋាននៃជំនឿមានហេតុផលដែលជា លក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមចាត់វិធានការតាមនីតិវិធីដែលអង្គជំនុំជម្រះអាចយកមក អនុវត្តបាន នៅពេលប្រឈមមុខនឹងការចោទប្រកាន់ពីបទជ្រៀតជ្រែកក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាល

^{១៧} សេចក្តីសម្រេចតាមវិធាន ៣៥ របស់ អ.ជ.ត.ក, កថាខណ្ឌ ៣៨-៣៩ (អត្ថបទដកស្រង់ត្រូវបានលុបចោល)។

^{១៨} សេចក្តីសម្រេចតាមវិធាន ៣៥ របស់ អ.ជ.ត.ក, កថាខណ្ឌ ៣៨ (អត្ថបទដកស្រង់ត្រូវបានលុបចោល)។

^{១៩} សេចក្តីសម្រេចតាមវិធាន ៣៥ របស់ អ.ជ.ត.ក, កថាខណ្ឌ ៤៤។

^{២០} ពាក្យពេចន៍ជាក់លាក់របស់វិធាន ៣៥(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងគឺថា៖ “អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញអាចដាក់ទណ្ឌកម្ម ឬ បញ្ជូនទៅ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នូវជនណាម្នាក់ដែលជ្រៀតជ្រែកដោយចេតនាពិតប្រាកដ ក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ” មុន ពេលពិចារណាចំពោះអំពើជាច្រើនមិនចេះអស់ ដែលត្រូវបានហាមឃាត់ដោយអនុវិធាននេះ; សូមមើលផងដែរ សេចក្តីសម្រេច របស់ អ.ជ.ត.ក, កថាខណ្ឌ ៣៧ (“តាមវិធាន ៣៥(១) ទង្វើនោះត្រូវតែមានចេតនាពិតប្រាកដ” (ប្រៀបធៀប សេចក្តីសម្រេច របស់ អ.ជ.ត.ក, កថាខណ្ឌ ៣៨))។

របស់អង្គជំនុំជម្រះ^{២១}។

៥. សំណងហេតុ

១១. មេធាវីអន្តរជាតិនៃក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា អះអាងថា សេចក្តីអត្ថាធិប្បាយរបស់លោក ហោ ណាំហុង នៅតាមបណ្តាញសារព័ត៌មាននៅកម្ពុជា ផ្តល់មូលហេតុអាចឱ្យជឿបានថា លោក ហោ ណាំហុង បានប៉ុនប៉ងផ្តល់ឥទ្ធិពលពុំត្រឹមត្រូវមកលើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង, សាក្សី, មេធាវី ការពារក្តី និងសាធារណជនទូទៅ^{២២}។ សម្រាប់ដំណោះស្រាយចំពោះការរំលោភដែលត្រូវបាន ចោទប្រកាន់ទាំងនេះ មេធាវីការពារក្តីស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្វើការស្តីបន្ទោសលោក ហោ ណាំហុង ជាសាធារណៈ និង ព្រមានលោក ហោ ណាំហុង ជាផ្លូវការមិនឱ្យគាត់ធ្វើសេចក្តី អត្ថាធិប្បាយណាមួយ ដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងនេះតទៅទៀត^{២៣}។ សេចក្តីបន្ថែមខ្លីរបស់ នួន ជា ក៏បានស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ “ដើម្បីបញ្ជាក់ថា តើមានមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីផ្ដើមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី” ប្រឆាំងនឹងលោក ហោ ណាំហុង ដែរឬយ៉ាងណា ដោយបាន លើកឡើងថា ពួកគាត់យល់ឃើញថា ការបំភិតបំភ័យដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ ថាបានធ្វើទៅលើ សាក្សីឈ្មោះ ភី ភួន គឺជាការរំលោភយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរលើវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង^{២៤}។

១២. ពាក់ព័ន្ធនឹងការចោទប្រកាន់ថា លោក ហោ ណាំហុង បានព្យាយាមដាក់ឥទ្ធិពលលើសាក្សីម្នាក់ក្នុង សំណុំរឿង ០០២/០១ អង្គជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា មាត្រា ៥៤៩ នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌកម្ពុជា ចាត់ជាបទល្មើសនូវការផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយ ដែលមានបំណងដាក់ឥទ្ធិពលលើចម្លើយ របស់សាក្សី។ ដើម្បីបង្កើតការទទួលខុសត្រូវលើទង្វើនេះ ត្រូវតែមានភស្តុតាងបញ្ជាក់អំពីចេតនា ក្នុងការដាក់ឥទ្ធិពល បំភិតបំភ័យ ឬជ្រៀតជ្រែករំខានសាក្សី^{២៥}។ យ៉ាងណាក៏ដោយអង្គជំនុំជម្រះ យល់ឃើញថា សេចក្តីអត្ថាធិប្បាយនេះ ពុំគាំទ្រដល់ទស្សនៈដែលថាអ្នកនិយាយមានចេតនាបែប នេះឡើយ។

^{២១} វិធាន ៣៥(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងផ្តល់អំណាចឱ្យអង្គជំនុំជម្រះអាចដោះស្រាយបញ្ហាណាមួយជាបន្ទាន់បាន រៀបចំការស៊ើប អង្កេតដើម្បីស្វែងរកថា តើមានមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់ឬទេសម្រាប់ចាប់ផ្តើមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ឬបញ្ជូនបញ្ហានេះទៅឱ្យ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬអង្គការសហប្រជាជាតិ។

^{២២} សំណើរបស់ នួន ជា, កថាខណ្ឌ ១។

^{២៣} សំណើរបស់ នួន ជា, កថាខណ្ឌ ២២-២៣។

^{២៤} សេចក្តីបន្ថែមខ្លីរបស់ នួន ជា, កថាខណ្ឌ ៧។

^{២៥} សូមប្រៀបធៀបសេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៣៥ វិធានផ្ទៃក្នុង, កថាខណ្ឌ ៤៧។

១៣. សេចក្តីអត្ថាធិប្បាយនេះ គឺធ្វើសំដៅទៅដល់ “មនុស្សទាំងឡាយណាដែលបន្តការការពារកេរដំណែលនៃរបបខ្មែរក្រហម” និងពុំមែនសំដៅទៅដល់បុគ្គលដែលមានឈ្មោះជាក់លាក់ ឬការប្រព្រឹត្តលក្ខណៈមួយឡើយ។ គេពុំអាចប្រៀបប្រដូចការផ្តោតទោសអំពី “កេរដំណែលនៃរបបខ្មែរក្រហម” ដែលមានលក្ខណៈទូទៅទាំងក្នុងប្រទេស និងទាំងនៅលើឆាកអន្តរជាតិ ជាមួយសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយស្តីពីពិរុទ្ធភាព ឬភាពគ្មានពិរុទ្ធនៃសមាជិកជាក់លាក់នៃមេដឹកនាំរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មជាក់លាក់ណាមួយឡើយ។ ជាងនេះទៀត អ្នកធ្វើសេចក្តី អត្ថាធិប្បាយទាំងនេះគូសបញ្ជាក់ថា “អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាគឺជាតុលាការ ដែលច្បាប់បានបង្កើតឡើង ពុំមែនជាអធិការយោបាយឡើយ ហើយខ្ញុំជឿថា ការប៉ុនប៉ងធ្វើនយោបាយភាវូបនីយកម្មតុលាការ ឬបង្កឱ្យមានភាពចម្រូងចម្រាស់ គឺជារឿងពុំសមស្របឡើយ”។ តាមរយៈនេះ អ្នកធ្វើសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយហាក់បីដូចជាយល់អំពីភាពចាំបាច់នៃការងាររបស់ អ.វ.ត.ក ដើម្បីបោះជំហានដោយពុំមានការជ្រៀតជ្រែកខាងនយោបាយ។

១៤. កាលៈទេសៈដែលសាក្សីឈ្មោះ ភី ភួន ត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានកែប្រែចម្លើយក្នុងសវនាការរបស់គាត់ពាក់ព័ន្ធនឹងលោក ហោ ណាំហុង ពុំគាំទ្រដល់ការសន្និដ្ឋានណាមួយដែលថា លោក ហោ ណាំហុង អាចបានព្យាយាមដាក់ឥទ្ធិពលលើសាក្សីរូបនេះឡើយ ទោះជាដោយផ្ទាល់ក្តី ឬដោយប្រយោលក្តី។ បន្ទាប់ពីមានការផ្សព្វផ្សាយអំពីសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយ មានរបាយការណ៍ថា សាក្សីឈ្មោះ ភី ភួន បានផ្ទេរតាមរយៈគេហទំព័រជាភាសាខ្មែរមួយថា គាត់បានកែប្រែចម្លើយរបស់គាត់ទាក់ទងនឹងលោក ហោ ណាំហុង ដោយសំអាងថា គាត់មានការភាន់ច្រឡំនៅតុលាការ ដោយសារមានចំនួនដ៏ច្រើនដែលត្រូវបានចោទសួរដោយមេធាវីអន្តរជាតិការពារក្តីជនជាប់ចោទ។ សាក្សីរូបនេះក៏បានបញ្ជាក់ផងដែរថា គាត់មិនដែលបាននិយាយថា លោក ហោ ណាំហុង ជាអ្នកទទួលគុកបឹងត្របែកនោះទេ ហើយក៏មិនដែលបានប្រើពាក្យថា “គុក” នៅក្នុងពេលផ្តល់សក្ខីកម្មដែរ^{២៦}។ មានការដកស្រង់សម្តីរបស់សាក្សីដែលបាននិយាយថា “ខ្ញុំត្រូវបានចោទសួរសំនួរដូចគ្នាម្តងហើយម្តងទៀត ក្នុងរយៈពេលយូរ។ ខ្ញុំឈឺ ហើយមានការភាន់ច្រឡំជាមួយនឹងសំនួរ”។ គាត់បានបញ្ជាក់ផង

^{២៦} Chhorn Chansy និង Julia Wallace, “សាក្សីនៅតុលាការខ្មែរក្រហមកែប្រែចម្លើយពាក់ព័ន្ធនឹងលោក ហោ ណាំហុង” សារព័ត៌មាន *The Cambodia Daily*, ថ្ងៃទី ១៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ (“សាក្សីនៅតុលាការខ្មែរក្រហមកែប្រែចម្លើយ”), ទំព័រ ១៧។ សូមមើលផងដែរ ប្រតិចារិកថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ទំព័រ ៦១-៦១ (ជាភាសាអង់គ្លេស) (ដែលបង្ហាញអំពីការសួរសំណួរជាច្រើនទៅសាក្សី រួមទាំងមេធាវីការពារក្តី នួន ជា ពាក់ព័ន្ធនឹងតួនាទីដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់របស់លោក ហោ ណាំហុង)។

ដែរថា គាត់មិនបានដឹងអ្វីច្រើនទេអំពីតួនាទីរបស់ លោក ហោ ណាំហុង នៅពេលនោះ^{២៧}។ សារព័ត៌មាន ដដែលបានបានគូសបញ្ជាក់ថាសាក្សីក៏បានបញ្ជាក់ថា គ្មានអ្នកណាបានដាក់សម្ភាព គំរាមកំហែង ឬស្នើសុំឱ្យគាត់ផ្តល់ចម្លើយពាក់ព័ន្ធនឹងលោក ហោ ណាំហុង ឡើយ^{២៨}។

១៥. ជាងនេះទៀត ហើយកាលពីថ្ងៃទី ២៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២ អង្គភាពគាំពារសាក្សី និងអ្នកជំនាញ នៃ អ.វ.ត.ក ក្នុងការអនុវត្តការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ដើម្បីគាំពារសុខុមាលភាពរបស់បុគ្គលទាំងអស់ ដែលផ្តល់សក្ខីកម្មនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក បានចុះជួបសាក្សីឈ្មោះ ភី ភួន ដើម្បីបញ្ជាក់អំពី កាលៈទេសៈដែលគាត់ កែប្រែចម្លើយរបស់គាត់តាមបណ្តាញសារព័ត៌មាន។ កាលពីពេលនោះ ឬនៅពេលក្រោយមកទៀត អង្គភាពគាំពារសាក្សី និងអ្នកជំនាញ ពុំបានរាយការណ៍អំពីការព្រួយ បារម្ភណាមួយមកអង្គជំនុំជម្រះឡើយ ហើយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានផ្ទៀងផ្ទាត់បន្ថែមទៀតជា មួយអង្គភាពគាំពារសាក្សី និងអ្នកជំនាញ មុនពេលចេញសេចក្តីសម្រេចនេះថា អង្គភាពគាំពារ សាក្សី និងអ្នកជំនាញ ពុំមានហេតុផលអាចឱ្យជឿបានថា សាក្សីបានកែប្រែចម្លើយរបស់គាត់ ដោយសារមានសម្ភាព ឬការជ្រៀតជ្រែកពុំមែនស្របឡើយ។

១៦. ជាចុងក្រោយ អង្គជំនុំជម្រះចាត់ទុកថាការចោទប្រកាន់របស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា ដែលនៅ សេសសល់ ពាក់ព័ន្ធនឹងផលប៉ះពាល់តាមការសន្មតនៃសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ លើលោក ហោ ណាំហុង ដែលកើតចេញពីតួនាទីរបស់គាត់នៅកម្ពុជា គឺជាការប៉ាន់ស្មានទាំង ស្រុង។ លើសពីនេះ ការខកខានរបស់លោក ហោ ណាំហុង ក្នុងការឆ្លើយតបទៅនឹងដីកាកោះ អញ្ជើញរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត គឺជាបញ្ហាមួយដែលអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចរួច

^{២៧} អត្ថបទកាសែត ខេមបូឌា ដេលី ទំព័រ ១៧។ សូមមើលផងដែរ ប្រតិចារិកសវនាការ ថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ទំព័រ ៥០ ដល់ ៥៨។ សាក្សីបានឆ្លើយទៅនឹងសំណួររបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ដូចខាងក្រោមនេះ៖ សំណួរ៖ តើមានពេលណាមួយ បឹង ត្របែក ត្រូវបានផ្ទេរពីមន្ទីរ ៨៧០ ទៅស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងការបរទេស ដែរ ឬទេ? ចម្លើយ៖ នៅចុងឆ្នាំ ១៩៧៨ បឹង បានបាត់ខ្លួន ហើយបន្ទាប់មក វានៃ បានមកគ្រប់គ្រងមន្ទីរនេះ។ បន្ទាប់មក មន្ទីរ ៨៧០ បានបញ្ជាមកថា មន្ទីរបឹងត្របែក ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ ខ ១។ នៅពេលនោះ បញ្ជាវន្តឈ្មោះ សេង ហុង គឺជាប្រធាន ហើយគាត់នៅទីនោះផង ដែរ ហើយលោក ហោ ណាំហុង ក៏នៅទីនោះដែរ (ប្រតិចារិក ៣០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ទំព័រ ៥២)។ នៅពេលសួរដោយមេធាវី អ៊ុយនូហ្សី ដែលជាមេធាវីអន្តរជាតិការពារក្តី នួន ជា នោះ សាក្សីបានឆ្លើយដូចតទៅ៖ សំណួរ៖ តើដែលមានប្រធាន ឬអនុប្រធាន នៃមន្ទីរបឹងត្របែកដែរ ទេ ដែលជាលោក ហោ ណាំហុង? ចម្លើយ៖ នៅពេលដែលតំណាងរបស់ក្រសួងការបរទេសទៅទទួល គាត់ គឺគាត់ជាប្រធានមន្ទីរបឹងត្របែក (ប្រតិចារិកថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១២ ទំព័រ ៦១ ដល់ ៦៣)។

^{២៨} សាក្សីនៅតុលាការខ្មែរក្រហមកែប្រែចម្លើយ, ទំព័រ ១៧។

ហើយ និងពុំចាំបាច់មានការពិនិត្យមើលឡើងវិញម្តងទៀតឡើយ^{២៩}។ ជាងនេះទៀត និងដូចដែល អង្គជំនុំជម្រះបានគូសបញ្ជាក់ សំណើរបស់ភាគីស្នើសុំស្តាប់សក្ខីកម្មសាក្សីបន្ថែមនៅចំពោះមុខអង្គ ជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៅសវនាការលើសំណុំរឿង ០០២/០១ នៅស្ថិតក្រោមការពិចារណា^{៣០}។

១៧. អាស្រ័យហេតុនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងយល់ឃើញថា ភាសានៃសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយ ឬ កាលៈទេសៈទាំងឡាយជុំវិញសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយរបស់សាក្សីឈ្មោះ ភី ភួន ពុំគាំទ្រដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលនូវចេតនាណាមួយរបស់លោក ហោ ណាំហុង ក្នុងការជ្រៀតជ្រែករំខានសាក្សីនៃ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី អ.វ.ត.ក ឡើយ ហើយក៏ពុំផ្តល់មូលដ្ឋានសមហេតុផលណាមួយដើម្បីអាច ឱ្យជឿបានថា ការជ្រៀតជ្រែកនេះអាចបានកើតឡើង សមល្មមដើម្បីឱ្យអង្គជំនុំជម្រះអនុវត្តសិទ្ធិ អំណាចស៊ើបសួរ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៣៥(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ។

^{២៩} សាលដីកាលើកទីពីរលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក អៀង សារី និងលោក ខួន ជា ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស លើសំណើសុំឱ្យកោះហៅសាក្សី, ឯកសារ D314/1/12, ថ្ងៃទី ៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១២, សូមមើលផងដែរ វិធាន ៧៦(៧) នៃ វិធានផ្ទៃក្នុង (“លើកលែងតែជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដីកាដោះស្រាយត្រូវកែតម្រូវកំហុសនៃការមិនគោរពវិធានបញ្ញត្តិក្នុង ការស៊ើបសួរ។ គ្មានបញ្ហាណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកំហុសនីតិវិធីបែបនេះអាចត្រូវបានលើកឡើងនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសា លាដំបូង ឬអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលឡើយ”)។

^{៣០} សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំឱ្យមានវិធានការជាបន្ទាន់ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៣៥ (ឯកសារលេខ E189), ឯកសារ E189/3 ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១២, កថាខណ្ឌ ១១ (ដែលបានកត់សម្គាល់ឃើញថា ទាក់ទងនឹងសាក្សីដែលមេធាវីការ ពារក្តី ខួន ជា ស្នើសុំកោះហៅដើម្បីស្តាប់សក្ខីកម្មក្នុងការអនុវត្តឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ដើម្បីសម្រេចថាតើអង្គជំនុំជម្រះនឹងស្តាប់ សក្ខីកម្មបុគ្គលណាខ្លះ ក្នុងចំណោមបុគ្គលចំនួន ១០៥៤ រូប ដែលភាគីទាំងអស់បានស្នើសុំស្តាប់ចម្លើយនៅសវនាការ អង្គជំនុំជម្រះបានផ្តល់ឱកាសទៅក្រុមមេធាវីការពារក្តីទាំងអស់ ដើម្បីបញ្ជាក់ថាតើសាក្សី ណាខ្លះជាសាក្សីសំខាន់ ដើម្បីបដិសេធ ការចោទប្រកាន់ទៅលើជនជាប់ចោទ។ សូមមើលឧទាហរណ៍ ការកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃកិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការ ដើម្បីជួយ ដល់ការធ្វើវេនការសម្រាប់ដំណាក់កាលនៃការជំនុំជម្រះដែលនៅសេសសល់ក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ និងការអនុវត្តវិធានការ បន្ថែមដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃសវនាការ, ឯកសារ E218, ថ្ងៃទី ០៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១២, កថាខណ្ឌ ១២ និងបុគ្គល នានាដែលភាគីស្នើសុំមកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងសវនាការ (ដែលភាគីបានទាក់ទងទៅមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់នៃអង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងក្នុងពេល ឬក្រោយពេលកិច្ចប្រជុំរៀបចំសវនាការភ្លាម), ឯកសារ E236, ថ្ងៃទី ០២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១២ (ដែលមាន រាយនាមបុគ្គលទាំងអស់ ដែលភាគីចាត់ទុកជាបុគ្គលសំខាន់ដើម្បីស្តាប់សក្ខីកម្ម បន្ថែមពីលើបុគ្គលទាំងឡាយដែលមានឈ្មោះ ក្នុងបញ្ជីឈ្មោះសាក្សី អ្នកជំនាញ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី បណ្តោះអាសន្នរបស់អង្គជំនុំជម្រះដែលត្រូវស្តាប់សក្ខីកម្មនៅ សវនាការ (ឯកសារ E131.1/1)។ ការសម្រេចជាស្ថាពរថាតើប្រសិនបើមាន សាក្សីណាខ្លះក្នុងចំណោមសាក្សីបន្ថែមទាំងនេះនឹង ត្រូវអង្គជំនុំជម្រះស្តាប់សក្ខីកម្មនៅសវនាការ ពុំមាននៅឡើយទេ និងកំពុងស្ថិតក្រោមការពិនិត្យរបស់អង្គជំនុំជម្រះ នៅពេលដែល សវនាការលើសំណុំរឿង ០០២/០១ មានដំណើរប្រព្រឹត្តទៅ។

១៨. ជាចុងក្រោយ និងដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានបញ្ជាក់នាពេលថ្មីៗនេះថា ដោយ ផ្អែកទៅលើសម្បទ ការសិក្សា និងបទពិសោធន៍នោះ ចៅក្រម “ត្រូវបានសន្មតថាមិនទទួលបានឥទ្ធិ ពលពីការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ដែលមានលក្ខណៈអវិជ្ជមាននោះទេ ជាពិសេសក្នុងករណី ដែលមិនមានសញ្ញាណបង្ហាញពីឥទ្ធិពលបែបនេះ នៅក្នុងការវាយតម្លៃជាមួយអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃ កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី”^{៣១}។ ប៉ុន្តែសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយ ពុំបានលើកឡើងអំពីបញ្ហាណាមួយដែលជា **កម្មវត្ថុនៃសវនាការនាពេលបច្ចុប្បន្ន** និងពុំបានសំដៅទៅដល់ជនជាប់ចោទ ឬទង្វើដែលត្រូវបាន ចោទប្រកាន់របស់គាត់ឡើយ។ បើទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តី អង្គជំនុំជម្រះសូមបញ្ជាក់ជាថ្មីអំពីការ ប្តេជ្ញាចិត្តរបស់ខ្លួន អំពីការបំពេញកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការប្រកប ដោយភាពត្រឹមត្រូវដែលធានា បានថា សេចក្តីអត្ថាធិប្បាយជាសាធារណៈរបស់មន្ត្រីនានាទាក់ទងនឹងការជំនុំជម្រះដែលកំពុង ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ នឹងពុំមានឥទ្ធិពលមកលើអង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង ឬចៅក្រម ណាម្នាក់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នៅក្នុងការអនុវត្តការកិច្ចរបស់ខ្លួនឡើយ។ ថ្វីបើអង្គជំនុំ ជម្រះពុំមានមូលហេតុណាមួយអាចឱ្យជឿបានថា សេចក្តីអត្ថាធិប្បាយទាំងនេះបានជ្រៀតជ្រែក ចូលកិច្ចការរដ្ឋបាលតុលាការ ឬមានបំណងជ្រៀតជ្រែកក៏ដោយ ក៏អង្គជំនុំជម្រះសូមបញ្ជាក់ថា វា មិនមានលក្ខណៈសមរម្យសម្រាប់មន្ត្រី សាធារណៈធ្វើសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយទាក់ទងនឹងការជំនុំជម្រះ ដែលកំពុងប្រព្រឹត្តទៅនោះឡើយ ហើយអង្គជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា គួរមានការជៀសវាងនូវការ ធ្វើសេចក្តីអត្ថាធិប្បាយបែបនេះ ដែលអាចត្រូវបានគេយកមកបកស្រាយថា ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ ឯករាជ្យភាពរបស់ អ.វ.ត.ក^{៣២}។

តាមសំណងហេតុទាមទារ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង៖

បដិសេធ សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី នួន ជា និងសេចក្តីបន្ថែមខ្លី ដោយផ្អែកលើអង្គសេចក្តីនៃ ឯកសារទាំងនេះ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១២

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

និល ណុន

^{៣១} សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.ក ដោយអនុលោមតាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង
^{៣២} សេចក្តីសម្រេចរបស់ អ.ជ.ត.កដោយអនុលោមតាមវិធាន ៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង, កថាខណ្ឌ ៦៥-៦៦។